

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mysticvm Heliotropivm Hoc Est Selectæ Indvstriæ Ad Unionem Cum Deo consequendam

Gianotti, Alfonso

Ingolstadii, 1658

Industria VIII. Eruendi ex male bonum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51801](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51801)

INDUSTRIA VIII.
Eruendi ex malo bonum.

O Crava sit, ex veneno praestans theriace pharmacum extrahere, hoc est, ex tentationibus imperfectionibus & peccatis non solum continuos affectus humilitatis, confusionis, recursum ad Deum, & Sanctos in tuam utilitatem desumere, verum etiam ad gloriam DEI procurare inter affectus congratulationis, laudis amoris & gaudij, quod à caelestis Paradisi aula, & à Summo Bono, DEO scilicet, longè absit omnis imperfectio naturalis & moralis, quarum tamen nos sub caelis nimis magnam abundantiam habemus.

COL.

VIII. COLLOQVIVM VIII.

Omninò DEVS, & Domi-
 ne mi, verissimum est,
 quòd diligentibus DEVM om-
 nia cooperentur in bonum,
 hoc est, ijs, in quibus divini
 amoris tui flamma ardet, om-
 nia serviunt ad illam magis au-
 gendam, quia non solùm di-
 vitia, pulchritudo, perfectio
 & sanctitas creaturarum tua-
 rum illuminant intellectum
 meum, ad cognoscendum, &
 voluntatē meam inflammant
 ad toto corde amandum te.
 Summam Pulchritudinem, &
 Summam Bonitatem, verùm
 etiam paupertas, deformitas,
 imper-

imperfectiones & ipsa etiam
pœnæ vel culpæ mala tuarum
creaturarum, nescio quo mo-
do mihi cor in Paradisum ele-
vent, ad inveniendū & aman-
dum te, qui totus Pulchritudo
& Bonitas es.

Nos verò indigæ, exiles
creaturæ tuæ à Divina manu
tua accepimus quidem dono
datas quasdam dotes, pulchri-
tudinis videlicet, sapientia,
potentiæ, gratiæ, meriti, sed
conjunctas habemus quasi in-
dividuas socias tantas ac tam
magnas imperfectiones, ut
pauculæ illæ, ut ita dicam, scin-
tillæ bonorum aut sepeliarunt
aut vix discerni possint inter
tot

tot & tantas imperfectionum
tenebras, siquidem pulchritu-
do nostra corporea cum defor-
mitate & corruptione; scien-
tia nostra cum falsitate & ig-
norantia; potentia nostra,
cum debilitate, & sanctitas
cum culpa conjuncta est.

Non ita, non ita in te, puris-
simum meum & optimum,
Bonum, qui es, & in quo est
omnis perfectio sine ullius im-
perfectionis admixtione; qua-
propter quantum possum &
scio, omnium creaturarum,
nomine, unà cum Angelis &
sanctis tuis exulto, quod nec
habeas nec habere possis na-
vum ullum in tua pulchritudi-
ne,

ne, indigentiam in tua opulencia, ignorantiam in tua sapientia, debilitatem in tua omnipotentia, defectum in tua sanctitate.

Tu à doloribus qui te affligant, immunis es, infirmitatem, quæ te molester, non sentis, nec famem, quæ excruciet, nec sitim, quæ te accendat, neque lassitudinem, quæ te debilitet, experiris; gaudeo mi DEVS, pacem tuam esse sine bello, quietem tuam sine interturbatione, felicitatem tuam sine timore, Monarchiam tuam sine necessitate, & vitam tuam sine metu mortis,

Amem igitur te super omnia

ô pete

o perfectissimum summum.
Bonum meū! non solum quia
in te est omne bonum omnisq;
amabilitas, sed quia ab omni
imperfectione etiam minimā
liber es; da mihi gratiam, ut
verè avellar ab omni eo, quod
tu non es, non solum quia exi-
guum & perbreve, semperq; à
te dependens est, quod in cre-
aturis rationem boni habet,
sed etiam quia minima hæc
creaturarum bonitas ac pul-
chritudo mille imperfectioni-
bus, paupertatis, immunditi-
ei, infirmitatis, tentationum,
peccatorum & vitiorum infi-
citur.

Ah! mi magne DEVS, &
quomo-

quomodo peccando potui unquam DEVM, solum, summum & purum Bonum, permutare, cum Creatura, quæ minimum quoddã ac imperfectissimum bonum est? Utinam possem, Domine, torrente lacrymarum, imò sanguinis satisfacere pro commisso intollerabili errore meo, dum voluntariè (he me!) & indignissimè te Deum meum præsentem, perfectissimum, & in oculis tuis averfatus, imprudenter reieci, locum tui eligendo, in superbiã meã paucula verba vanissimæ laudis, aut imaginarias quãdam cogitationes mei existimationem præferentes; in avaritiã meã

meâ amando & fruendo modicâ flavi aut albi luti portione, auro scilicet vel argento; in meâ lasciviâ amplectendo corpus plenum spurcitiâ, & stercore.

Domine, peccavi, & utinam eo animo proferre possem, quo sanctus David protulit, peccavi; sed bonitas tua, quæ misericors & patiens fuit in continenda terra, ne dehiscens iter mihi ad infernum aperiret, mi chare D E V S, eadem bonitas tua misericordiâ suam ostendat in danda venia (sicut spero) & da mihi insuper pro auctario digno tuâ charitate, gratiam conversandi

H (sicut

(sicut propono) eo modo in-
ter creaturas tuas, ut illarum
perfectiones me extollant et
amandas infinitas & origina-
les perfectiones tuas, illarum
verò imperfectiones affectum
à me & ipsis avellant, quò-
lum totum transferre possim
in te omnis bonis Centrum, do-
men.

PRAXIS PER DIEM

Si obvium habueris aut vici-
ris quendam claudum, cecum
sordidum, vulneribus, & pa-
gis obsitum, agrum, defuncti
mentem ad Deum tuum propi-
tem eleva, & dic: O mi chari-
Pater, gaudeo te non claudum
auct.

ut sordidum esse, &c. sed pul-
cherrimum, &c. laudent &
amant te omnes creaturæ, &
ego cum illis.

*Si verbum aliquod minùs de-
rens aut immoderatum audis, si
tibi de alterius peccato aut vitio
constat, si legendo tibi innotescat
aliorum malum, dic cum quodam
cordis affectu! Non ita tu Deus
meus, qui nec habes, nec potes
habere, dicere aut facere pec-
catum vel malū quodcunque;
ò DEVS sis in æternum bene-
dictus.*

Verè DEVM meum amabo
minimè malum, minimè im-
mundum, minimè imperfectū;
neque me, neque alios mise-
rabiles,

H 2

rabiles, pauperulos, immu-
dos, vitiosos & ad malum fem-
per proclives quidquam cura-
bo. Ah bonum in eum! adju-
va me, ut diligam te, & morti-
ficem me.

INDUSTRIA IX.

Laudandi opera DEI.

Nona est, ut si fortè audis al-
iis, aut in libris sacrae scri-
pturae, vel Sanctarum Historiarum
legis dicta vel facta DEI nostri
aut Sanctorum, auditioni & la-
udationi tali conjungas voluntatem
plenam affectuum, laudis, bene-
dictionis, congratulationis, am-
plius, & estimationis, de tanto

tam